

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України
щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень
статті 23 Закону України «Про Конституційний Суд України»

м. Київ
23 лютого 2011 року
№ 6-у/2011

Справа № 2-3/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шапталі Наталі Костянтинівни — доповідача,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 23 Закону України «Про Конституційний Суд України» від 16 жовтня 1996 року № 422/96-ВР у редакції Закону України від 7 жовтня 2010 року № 2592-VI (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 49, ст. 272; Офіційний вісник України, 2010 р., № 79, ст. 2793).

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н. К. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 50 народних депутатів України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати положення статті 23 Закону України «Про Конституційний Суд України» від 16 жовтня

1996 року № 422/96–ВР (далі — Закон) у редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України» від 7 жовтня 2010 року № 2592–VI (далі — Закон № 2592) неконституційними, тобто такими, що не відповідають статтям 1, 8, пункту 22 частини першої статті 106, статті 149 Конституції України.

Своє подання народні депутати України мотивують тим, що Конституцією України не врегульовано прядок звільнення з посади суддів Конституційного Суду України. Верховна Рада України, приймаючи нову редакцію статті 23 Закону, вийшла за межі конституційних повноважень та надала собі, Президенту України та з'їзду суддів України додаткові повноваження щодо звільнення з посади суддів Конституційного Суду України.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 19 січня 2011 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону.

3. Конституційний Суд України, розглянувши питання щодо відкриття конституційного провадження у цій справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної ухвали про відмову у його відкритті, виходить з такого.

Закони та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України (частина перша статті 152 Конституції України).

Згідно з пунктом 4 частини другої статті 39, частиною першою статті 71 Закону в конституційному поданні повинні бути зазначені аргументи і твердження щодо неконституційності правового акта (його окремих положень) та наведене правове обґрунтування цих тверджень.

Як вбачається з конституційного подання, в ньому оспорується положення частини першої статті 23 Закону в редакції Закону № 2592 стосовно того, що «суддя Конституційного Суду України звільняється з посади органом, що його обрав або призначив». Ця норма по суті відтворює положення частини п'ятої статті 126 Конституції України, згідно з якими «суддя звільняється з посади органом, що його обрав або призначив». Іншого (окремого) порядку звільнення суддів Конституційного Суду України з посади Основний Закон України не передбачає.

Своє клопотання народні депутати України мотивують самим тільки переліком статей Конституції України, яким, на їх думку, не відповідають оспорювані положення Закону, що не є обґрунтуванням неконституційності статті 23 Закону в редакції Закону № 2592.

Таким чином, суб'єкт права на конституційне подання не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 39, частини першої статті 71 Закону, не навів правового обґрунтування своїх тверджень щодо невідповідності Конституції України статті 23 Закону в редакції Закону № 2592.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 147, частиною першою статті 150 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 71 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

ухвалив:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 23 Закону України «Про Конституційний Суд України» від 16 жовтня 1996 року № 422/96-ВР у редакції Закону України від 7 жовтня 2010 року № 2592-VI на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ